

UZASADNIENIE

W trybie art. 423 § 1a kpk uzasadnienie zostało ograniczone do orzeczenia o karze.

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2019 r. Sąd uznał P. S. za winnego tego, że w okresie od 6 sierpnia do 10 sierpnia 2007 roku w W., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. P. na łączną kwotę 7000 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru zapłaty za zakupione bloczki betonowe, a w tym:

- w dniu 6 sierpnia 2007 r. dokonał zakupu 1250 sztuk bloczków o wartości 3500 zł,
- w dniu 10 sierpnia 2007 r. dokonał zakupu 1250 bloczków o wartości 3500, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

z tym, że opis czynu uzupełnił o wskazanie, iż zapłata za zamówione bloczki nie nastąpiła i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu skazał go a na podstawie art. 286 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu wymierzył mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk karę 100 (stu) stawek grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych.

Nadto Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w okresie od dnia 10 sierpnia do 14 sierpnia 2007 roku w miejscowości W., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Z. Ł. w łącznej kwocie 3500 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonane usługi transportowe, a w tym:

- w dniu 10 sierpnia 2007 r. wyłudził transport samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) 1250 sztuk bloczków betonowych z W. do O. o wartości 1000,00 zł,
- w dniu 13 sierpnia 2007 r. wyłudził transport samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) sztuk bloczków betonowych z W. do O. o wartości 1500,00 zł,
- w dniu 14 sierpnia 2007 r. wyłudził transport samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) sztuk bloczków betonowych z W. do O. o wartości 1000,00 zł, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu skazał go a na podstawie art. 286 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk karę 80 (osiemdziesięciu) stawek grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych

Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności oraz grzywny zostały połączone i wymierzona została kara łączna 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz kara łączna 150 (stu) pięćdziesięciu stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszona na okres 5 (pięciu) lat próby

Na podstawie art. 72 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej drugim z zarzucanych mu czynów poprzez zapłatę kwoty 3500 (trzy tysiące pięćset) złotych na rzecz Z. Ł. w okresie próby.

Sąd wnikliwie analizował zarówno elementy przedmiotowe, jak i podmiotowe czynów z troską, aby wymiar kary spełnił poczucie społecznej sprawiedliwości kary, był adekwatny do stopnia winy i osiągnął cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Z okoliczności wpływających obciążająco na wymiar kary Sąd uwzględnił stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynów.

Stopień winy oskarżonego Sąd uznał za znaczny. Występki których dopuścił się oskarżony, co wynika z samej jego istoty, są przestępstwami umyślnymi popełnianymi z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony działał z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, miał pełną świadomość swojego przestępczego działania. Fakt, iż osobiście korzyści nie osiągnął nie w ocenie Sądu znaczenia dla przedmiotowej sprawy.

Przy wymiarze kary Sąd baczyl, aby orzeczona kara była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu stopień ten uznać należy za znaczny. Sąd podzielił stanowisko, że przestępstwa przeciwko mieniu należą do kategorii jednych z najgroźniejszych społecznie przestępstw. Skierowane są bowiem przeciwko jednemu z podstawowych dóbr chronionych prawem jakim jest mienie, własność, a więc przeciwko dobru, które w gradacji dóbr chronionych prawem usytuowane jest tuż za ludzkim życiem i zdrowiem. Nie można jednak jednocześnie tracić z pola widzenia faktu, iż oba czyny dotyczyły stosunkowo niewielkich kwot, które „ocierały” się niemalże o wypadek mniejszej wagi.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił przede wszystkim uprzednią karalność oskarżonego, a nawet działanie w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk oraz stopień winy oskarżonego, który umyślnie, w zamiarze bezpośrednim dopuścił się przypisanych mu występków, działając z premedytacją, wywołując u pokrzywdzonych mylne wyobrażenie, iż faktycznie jest osobą, która ma możliwości decydować o płatnościach za zamówiony towar i usługi.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przede wszystkim fakt iż zdarzenia miały miejsce ponad 10 lat temu, a w karcie karnej oskarżonego ostatnie skazanie miało miejsce w 2012 r. Powyższe w ocenie Sądu pozwala na przyjęcie iż oskarżony obecnie prowadzi tryb życia ustabilizowany i zgodny z porządkiem prawnym, a jego proces resocjalizacji przebiega prawidłowo.

Aby dodatkowo uzmysłwić oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw przeciwko mieniu Sąd uznał, iż niezbędne jest wymierzenie obok kary pozbawienia wolności kary grzywny. Na marginesie jedynie zauważyć należy, iż jak wynika z karty karnej wykonanie orzeczonych dotychczas wobec skazanego kar pozbawienia wolności jest odraczane, podczas gdy zdaniem Sądu grzywna jest realną dolegliwością, która wpłynąć może na postawę P. S.. Oskarżony wprawdzie nie uczestniczył osobiście w postępowaniu przed Sądem stąd Sąd nie zna jego aktualnych dochodów. Podnieść jednak trzeba, iż w przedmiotowej sprawie korzysta on z obrońcy z wyboru co pozwala wnioskować iż posiada on stosowne środki na utrzymanie, a w świetle powyższego stawka 30 złotych nie jest kwotą wygórowaną.

W przekonaniu Sądu wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia jego zawinienia.

Przy wymiarze kary łącznej należy przede wszystkim brać pod uwagę względy prewencji indywidualnej i ogólnej. Wymiar kary łącznej może zostać określony w oparciu o zasadę absorpcji w wypadkach, gdy nie jest zarysowana zbyt wyraźnie granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw dominuje w ocenie całości zdarzenia. Zauważyć jednakże należy, że popełnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej niż wynikająca z dyrektywy absorpcji (por. komentarz do KK Kazimierz Buchała, Andrzej Zoll, Zakamczyce 1998 str. 562).

Wymierzając kary łączne Sąd wziął pod uwagę ścisły związek pomiędzy popełnionymi czynami, które dokonane zostały na przestrzeni 8 dni. Czynny skierowane były także przeciwko temu samemu dobru. Z uwagi na powyższe Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji i wymierzył oskarżonemu kary łączne: 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (stu) pięćdziesięciu stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych. W ocenie Sądu tak ukształtowana kara spełni swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będzie właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki do skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec P. S. na okres lat 5, co Sąd uczynił na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. W ocenie Sądu ostatnie lata wskazują, iż oskarżony nie popełni ponownie żadnego innego przestępstwa, a z dotychczasowych skazań wyciągnął stosowne wnioski.. Zdaniem Sądu w świetle wyżej wskazanych okoliczności zachodzą podstawy do przyjęcia wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalając okres próby Sąd kierował się stopniem pewności prognozy kryminologicznej względem oskarżonego. W ocenie Sądu oskarżony zasługuje na szansę, jaką jest warunkowe zawieszenia kary pozbawienia wolności, a okres próby pozwoli na stwierdzenie czy postawiona przez Sąd prognoza w istocie była prawidłowa.

Sąd w trybie art. 72 § 2 kk nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej drugim z zarzucanych mu czynów poprzez zapłatę kwoty 3500 (trzy tysiące pięćset) złotych na rzecz Z. Ł. w okresie próby. Analogicznego obowiązku odnośnie czynu pierwszego Sąd nie nałożył jako, że pokrzywdzony W. P. zmarł, a Sąd nie posiada wiedzy odnośnie jego spadkobierców.

Reasumując, w ocenie Sądu, mimo, iż oskarżonemu wymierzona została kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, która rodzić może pozorne poczucie bezkarności to zwrócić należy uwagę na dolegliwości finansowe wynikające z orzeczonych kar grzywny i obowiązku naprawienia szkody. Łączna kwota należności wynikających z wyroku to 8000 zł, a nadto oskarżony obciążony został kosztami postępowania.

Tak ukształtowane orzeczenie, mimo pozornej łagodności w ocenie Sądu spełnia jednak warunki prewencji indywidualnej i szczególnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.